

На білу гречку впали роси...
М. Рильський

Пора. Мов пилка-поперечка,
Світанок ріже виднокіл.
Папір лежить, як біла гречка,
Що дожидає теплих бджіл.

Слова ще в музиці, в полоні,
Ще опираються, мигтять,
А пальці з вулика долоні
Уже гудуть, уже летять.

Уже тремтять над чистотою,
Протяті викликом весни
До білизни, до квітостою,
В якому сумніви і сні;

В якому прагнення і провість,
В якому просвіток і плоть,
І біль, і радість, і совість,
І вістря визрілих волоть.

Роса з вівса, і біла гречка,
І день, що устає з Дніпра, —
Перо, папір — і суперечка
Пори, паперу і пера.

1984

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.